

Academic Article

แนวทางการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทยสู่สากล

INHERITANCE CULTURAL HERITAGE THE ANCIENT DANCE OF THAILAND TO THE WORLD

นิสากร บุญเลิศ

สาขาวิชาศิลปะการแสดงไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Nisakorn Boonlert

Thai Drama Program Ramkhamhaeng University

*E-mail: nisakorn545@gmail.com

Received: 2023-11-27

Revised: 2024-04-17

Accepted: 2024-05-03

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอแนวทางการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทยสู่สากล ในยุคที่กระแสของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับสื่อต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น การสื่อสารด้วยสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมเพิ่มขึ้นและได้กลายเป็นแหล่งด้านความบันเทิงยอดนิยมของผู้คนในสังคมที่สามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ได้โดยตรงและผลกระทบที่ตามมาคือการเสพสื่อที่มีเนื้อหาตามพฤติกรรม การบริโภคนิยม การผลิตสื่อที่ส่งเสริมการสืบสานมรดกวัฒนธรรมเช่น Animation, AR/VR, Game, Infographic, Mobile Application, VDO และ Website ซึ่งจะเป็นแนวทางในการช่วยธำรงรักษาสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีต่อไปได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

คำสำคัญ : การสืบสานมรดกวัฒนธรรม, ระบำโบราณคดี, ประเทศไทยสู่สากล

ABSTRACT

This academic paper has the purpose guidelines for continuing the cultural heritage of archaeological dance of Thailand to the world. In an era where world trends are changing rapidly. As a result, people spend most of their time immersed in the media

around them rather than doing activities with others. Media communication from digital technology has an increasing influence on people in society and has become a popular source of entertainment for people in society who can directly transmit things and the resulting effect is media consumption. with content based on consumer behavior Production of media that promotes the continuation of cultural heritage such as Animation, AR/VR, Game, Infographic, Mobile Application, VDO and Website, which will be a guideline to help maintain and continue the cultural heritage of archaeological dance in a sustainable way in the future.

Keyword: Inheritance Cultural Heritage, The Ancient Dance, Thailand to the World

บทนำ

บริบททางสังคมของโลกในยุคปัจจุบัน และพลวัตทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก็ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการสืบทอดของมรดกทางวัฒนธรรม ถือเป็นหนึ่งในภัยร้ายแรงของประเทศซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์และความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมไทยการแปลงมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่มีอยู่จำนวนมาก ให้มาอยู่ในรูปแบบดิจิทัลเป็นต้นทุนทางวัฒนธรรม สามารถนำไปต่อยอดผลิตภัณฑ์หรือบริการอื่น ๆ ให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561 – 2580 มีแผนงานที่สำคัญในการส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชน ผลิตสื่อดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น การผลิตสื่อที่ส่งเสริมการสืบสานมรดกวัฒนธรรมและร่วมกันถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลคอนเทนต์ต่าง ๆ เช่น Animation, AR/VR, Game, Infographic,

Mobile Application, VDO และ Website ถือเป็นการผลิตสื่อดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เป็นการช่วยดำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมของไทยให้สามารถคงอยู่ได้อย่างยั่งยืน (Chamroenthong, 2022; Perbellini & Pongratz, 2015)

ระบำโบราณคดี เป็นผลงานชิ้นเอกที่กรมศิลปากรได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยมีความมุ่งหมายในการบอกเล่าเรื่องราวโบราณคดีจำนวน 5 ยุคสมัย ได้แก่ ทวารวดี ศรีวิชัย ลพบุรี เชียงแสนและสุโขทัย ผ่านรูปแบบการแสดงระบำ โดยอ้างอิงหลักฐานทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ที่มีสุนทรียภาพในการแสดงอย่างยิ่งด้วยความงดงามลงตัว ที่ปรากฏแก่สายตาและโสตประสาทของผู้ชม สุนทรียภาพในการแสดงของระบำโบราณคดีสามารถวิเคราะห์ได้จาก 5 ด้าน ได้แก่ 1) กระบวนท่ารำที่มีความงดงามและได้ต้นแบบจากภาพจำหลักรูปปั้นทางโบราณคดีตามยุคสมัยต่าง ๆ 2) รูปแบบการแปรแถวที่มีความสวยงามหลากหลาย 3) ความงามของผู้แสดง

ที่ผ่านการคัดเลือกให้ใกล้เคียงกับเชื้อชาติและบุคคล ในยุคโบราณ 4) บทเพลงดนตรีที่มีท่วงทำนอง อันไพเราะรวมทั้งสร้างบรรยากาศให้รำลึกถึง ยุคสมัย ทางประวัติศาสตร์และ 5) เครื่องแต่งกายที่จำลอง มาจากเครื่องแต่งกายสตรีที่พบตามศิลปโบราณวัตถุ ยุคต่าง ๆ ปัจจัยทั้งห้าประการล้วนแล้วแต่ส่งเสริม ให้เกิดความงดงามให้แก่ระบำโบราณคดี เป็นชุดระบำ สำคัญที่บรรจุลงในหลักสูตรการศึกษา และเป็นต้นแบบ งานสร้างสรรค์ ในรูปแบบระบำเชิงประวัติศาสตร์ ทางนาฏศิลป์ไทยอีกด้วย (Chitthep, 2021)

ความนิยมของระบำโบราณคดีที่แพร่หลาย ไปทั่วประเทศไทยอันมีที่มาจากความงดงามลงตัว ของระบำโบราณคดีทั้ง 5 สมัย ซึ่งความงดงามหรือ สุนทรียภาพย่อมมีปัจจัยที่ทำให้ บังเกิดขึ้น ซึ่งผู้เขียน ได้วิเคราะห์สุนทรียภาพในระบำโบราณคดี โดยแบ่ง ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) กระบวนท่ารำ 2) รูปแบบ การแปรแถว 3) ความงามของผู้แสดง 4) เครื่องแต่งกาย และ 5) บทเพลงดนตรี ซึ่งศิลปะตามหลักการทาง ทศศิลป์ตามปรัชญาสุนทรียศาสตร์ โดยเป็น หลักการระบำโบราณคดี ได้แก่ ภาวะบรรสาน หรือความประสานกลมกลืน (Harmony) ภาวะ แขนบหรือคงเส้นคงวา (Consistency) ดุลยภาพ (Balance) การแสดงออก (Expression) พลังดึงดูด (Attractive) การเน้น (Emphasis) สไตล์หรือ กระบวนแบบ (Style) และจังหวะลีลา (Rhythm) สุนทรียภาพที่เกิดจากรำโบราณคดี เมื่อวิเคราะห์ ตามหลักศิลปะธาตุ ซึ่งระบำโบราณคดีถือเป็นผลงาน นาฏศิลป์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการรวม ศาสตร์แขนงต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการเผยแพร่ องค์ความรู้ทางโบราณคดีให้เป็นที่แพร่หลาย สมดังเจตนารมณ์ของคณะผู้สร้างสรรค์ อีกทั้งยังส่ง

อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ระบำเชิงประวัติศาสตร์ ในชั้นหลังสืบต่อมา (Theppatimaphon, 2022; Chitthep, 2021)

ปัจจุบัน กระแสวัฒนธรรมโลกไร้พรมแดน และเทคโนโลยีดิจิทัลได้ ผสมผสานกับมรดก วัฒนธรรมด้านความบันเทิงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตของผู้คน ทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมถูกกลืนกลาย หรือสลายหายไป ส่วนหนึ่งได้ถูกผสมผสานเข้ากับ วัฒนธรรมใหม่ผ่านมิตินอกกร่วมกับคนใน จนกลายเป็นอัตลักษณ์ ทางมรดกวัฒนธรรม รูปแบบใหม่ หากแต่ความเปลี่ยนแปลงนี้ต้องอาศัย ความตระหนักของคนที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรม ในการเลือกรับและปฏิเสธวัฒนธรรมของต่างชาติ ไม่เช่นนั้นอาจส่งผลให้วิถีมรดกวัฒนธรรมของ บรรพบุรุษที่เป็นลักษณะเฉพาะของประเทศไทย ที่อาจสูญหายไปตลอดกาลทั้งจารีตประเพณี ซึ่งได้ถ่ายทอดกันมาเป็นเวลาช้านานจากรุ่นสู่รุ่น ที่เหมาะกับคนในแต่ละกลุ่มจะกลืนกลายไม่หลงเหลือ ความแตกต่างหลากหลายของมรดกวัฒนธรรม ดังที่ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือทางวัฒนธรรม ระดับนานาชาติว่า ทุกวัฒนธรรมมีความสง่างาม และคุณค่าซึ่งต้องเคารพและรักษา (NBTC, 2022; Bunhok, 2021)

ในการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำ โบราณคดีของประเทศไทย จากการสร้างสรรค์ การสื่อสารดิจิทัลในด้านความบันเทิงจะเป็นทางเลือก ที่ดีที่สุด เพราะสื่อดิจิทัล (Digital Media) เป็นข้อมูลหรือข่าวสาร ได้ทั้งรูปภาพ วิดีทัศน์ และเสียงแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สื่อดิจิทัล เพื่อการนำเสนอและสื่อดิจิทัลปฏิสัมพันธ์ โดยมี องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ วิดีทัศน์

(Video) ตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และ ปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ขอบเขตกระบวนการผลิตสื่อดิจิทัล มีด้วยกัน 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนการผลิต (Pre- Production) ขั้นตอนการผลิต (Production) ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-Production) และขั้นนำเผยแพร่ (Distribution) (วรินทร์ พูลผล, 2563) ซึ่งบทความวิชาการฉบับนี้ผู้เขียนจึงขอแนะนำแนวทางการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทยสู่สากล ด้วยการสร้างสรรค์การสื่อสารดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมเพราะความบันเทิงที่มีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมทุกเพศ ทุกวัยสามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ได้โดยตรงและมีผลกระทบต่อพฤติกรรม การบริโภคของประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งจะนำมาสร้างเป็นแนวทางในการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีต่อไปได้ในอนาคต

การสร้างสรรค์การสื่อสารดิจิทัลในการสืบสานมรดกวัฒนธรรม

คำว่า สื่อดิจิทัล (Digital Media) หมายถึง สื่อที่มีการนำเอาข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียงและวีดีโอ มาจัดรูปแบบโดยอาศัยเทคโนโลยีความเจริญก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ สื่อสารทางออนไลน์หรือตัวกลางที่ถูกสร้างขึ้น มาจัดการตามกระบวนการและวิธีการผลิต โดยนำมาเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้งาน และตรงกับวัตถุประสงค์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในการแสดงข้อมูล ที่ใช้สร้างเก็บและประมวลข้อมูลในลักษณะ 2 สถานะ คือ บวก (positive) แสดงด้วยเลข 1 และไม่บวก

(non-positive) แสดงด้วยเลข 0 จากข้อมูลที่ส่งผ่านหรือเก็บด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการแสดงด้วยข้อความ 0 และ 1 แต่ละค่าของตำแหน่งสถานะเหล่านี้เป็นการอ้างแบบ binary digital เป็นเลขฐาน 2 เลขฐานสองนั้นถูกนำมาใช้ในทางคอมพิวเตอร์เพราะว่าเลข 0 กับเลข 1 ในหน่วยความจำเพื่อเป็นตัวเก็บข้อมูลและการประมวลผล ส่วนเลขฐานสองเป็นพื้นฐานในการทำงานของคอมพิวเตอร์ (Satbut, 2021)

ด้วยลักษณะของคุณลักษณะเฉพาะของสื่อดิจิทัลทำให้เห็นได้ชัดขึ้นว่าอิทธิพลของสื่อดิจิทัลอาจเป็นพลังสำคัญที่ก่อให้เกิด ผลกระทบอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงฐานความคิด ค่านิยม รวมไปถึงจนถึงวัฒนธรรม ในแง่แล้วหลักการเชิงจริยธรรมของสื่อสารมวลชนยุคสื่อตั้งเดิมบางประการอาจไม่สอดคล้องกับการกำหนดและควบคุมมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับสื่อดิจิทัลได้ โดยปัญหาอันเกี่ยวข้อกับการใช้เทคโนโลยีของสื่อดิจิทัลได้เกิดขึ้นมากมาย มหาศาล (Ancienmun, 2022) ในการพัฒนาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีการสื่อสารนวัตกรรมดิจิทัล มีความทันสมัยอำนวยความสะดวกตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคติดตามข่าวสารดิจิทัลเป็นสื่อสิ่งใหม่มีความก้าวหน้าสื่อสารกว้างไกลเข้าถึงทุกกลุ่ม การเลือกใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสร้างสรรค์จะเกิดคุณค่าในเชิงบวกต่อสังคมและคนส่วนรวม ทว่าการใช้ผิดประเภทที่ไม่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์และคุณประโยชน์แก่สังคม ก็จะส่งผลกระทบต่อสังคมได้ ฟังใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลอย่างถูกต้องให้เหมาะสมกับงาน ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของสื่อสาร

มวลชนทางด้านสื่อดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนจำนวนมากในสังคม (Block, 2020) ด้วยเหตุนี้จึงต้องดำเนินแนวทางทั้งในเชิงหลักการและการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญ โดยปัญหาที่พบอย่างมากในการรับสารจากสื่อของประชาชนโดยทั่วไปในสังคม คือ ไม่ตระหนักรู้ ตระหนักคิดถึงบทบาทและความรับผิดชอบซึ่งกลไกในการสร้างมาตรฐานให้เกิดการมีสำนึก รวมไปถึงจนถึงการคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดย่อมล้วนต้องอาศัยแรงขับเคลื่อนทางจริยธรรมเป็นพื้นฐานในการไตร่ตรองถึงผลกระทบต่อผู้คนในสังคมอย่างกว้างขวางทั้งในทางตรงและทางอ้อม จากการหลั่งไหลข้อมูลข่าวสารต่อเนื่องที่สามารถสร้างอิทธิพลทางความคิด ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีอิทธิพลทางความเชื่อมั่น เจตคติ อารมณ์ พฤติกรรมของประชาชนด้วยโดยสื่อสารมวลชนที่ดำเนินการด้านการสื่อสารข่าวต่าง ๆ จึงมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลง โดยใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมาช่วยในการนำเสนอข่าวสารเพิ่มรูปแบบช่องทางที่หลากหลาย เพื่อต้องการส่งข่าวสารให้ถึงผู้รับได้อย่างรวดเร็วและกระจายไปทั่วถึงมากขึ้น หากจะพิจารณาถึงสภาพการณ์ในปัจจุบันจะพบว่าประชาชนจำนวนมากในสังคมได้เลือกหันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญต่อสื่อดิจิทัลได้อย่างกว้างขวาง (Schenk & Long, 2021)

แนวคิดในการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี

มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี หมายถึง มรดกทางวัฒนธรรมที่มีตัวตน (Tangible Cultural Heritage) และ ไม่มีตัวตน (Intangible

Cultural Heritage) ในด้านศิลปะการแสดงเต้นรำ ดนตรี ประเพณีพิธีกรรม ภาษาและการสื่อสาร การรักษาและสืบทอดมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี ถือเป็นหนึ่งในวิธีสำคัญในการรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย และเป็นการส่งเสริมความเข้าใจ ในโลกที่เต็มไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม การรักษามรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีถือเป็นส่วนสำคัญในการรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์หรือประเทศ และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับรุ่นต่อไป เพื่อให้เข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีบทบาทในการประกาศความเป็นตัวตนของชาติได้อย่างเหมาะสม

มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของชาติไทยที่สั่งสมมาจากภูมิปัญญาไทยเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อความเป็นชาติ ทุกคนควรช่วยกันธำรงรักษาโดยมีแนวทาง ดังต่อไปนี้ (Chanthong, 2019)

1) การสะสมทุกเรื่อง ทั้งในด้านประเพณี วรรณกรรม ศิลปะ ศีลธรรม คุณธรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นการเลือกเฉพาะสิ่งที่ดีงาม เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชาติและถ่ายทอดเป็นมรดกให้แก่คนรุ่นหลังเพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติ

2) การสืบท่อมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี เป็นเรื่องของการเรียนรู้จากบุคคลอื่น เป็นสิ่งที่ดีจากบรรพบุรุษ การปรับปรุงแล้วเผยแพร่เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพในการเผยแพร่มรดกสืบสานเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อในการทำความเข้าใจและถ่ายทอดทั้งในด้านของการสะสมและการสืบทอด

3) ส่งเสริมอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมด้าน ระบุว่าโบราณคดีให้คงไว้เป็นสิ่งที่คู่มา กับสังคมไทย ทำให้เกิดเอกลักษณ์และมรดกของความเป็นไทย ที่สำคัญ เป็นความภูมิใจ แสดงถึงเกียรติภูมิและ ศักดิ์ศรี ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติยังบรรจุความสำคัญของมรดก วัฒนธรรมด้านระบุว่าโบราณคดี ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ ของคนไทยทุกคนที่ต้องร่วมใจอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่สืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบ ำ โบราณคดีที่ตังามนี้สืบไป (Noikhonburi, 2019)

1. ความสำคัญของการสืบสานมรดก วัฒนธรรมด้านระบ ำโบราณคดีของประเทศไทย

การสืบทอดมรดกวัฒนธรรมด้านระบ ำ โบราณคดี จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา คนและสังคมไทยอยู่หลายประการดังต่อไปนี้ (Sarakoson, 2021)

1.1 ทำให้มองเห็นวิถีความเป็นไทย ความคิดสร้างสรรค์ทางด้านศาสนา สังคมและ การปกครองที่สังคมสืบทอดกันมา เกิดการถ่ายทอด จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งเป็นการสืบทอด เอกลักษณ์ไทยเพื่อให้คงอยู่ต่อไป

1.2 ทำให้คนไทยเป็นผู้มีความรับผิดชอบ รู้จักรักษาระเบียบวินัย มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็ นการเสริมสร้างในการปลูกจิตสำนึกที่ตังาม เหมาะสม กับสภาพของสังคมไทยสืบไป

1.3 ทำให้คนไทยทั้งชุมชนเมือง และชนบท เกิดความร่วมมือร่วมใจ ส่งเสริม ชนบธรรมเนียมที่ตังาม นำภูมิปัญญามาใช้ให้เกิด ประโยชน์แก่คนในชาติให้เป็นที่รู้จักของชาวโลก

2. การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยกับ สังคมโลกที่มีผลต่อมรดกวัฒนธรรมด้านระบ ำ โบราณคดี

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยมีผลต่อ มรดกวัฒนธรรมและต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ของโลกหลายด้านอีกด้วย ซึ่งเป็นโอกาสและ ข้อจำกัดต่อการพัฒนามรดกวัฒนธรรมด้านระบ ำ โบราณคดีเป็นอย่างมากซึ่งแนวโน้มมีดังต่อไปนี้ (Chamroenthong, 2022)

2.1 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อย่างก้าวกระโดดได้สร้างความเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงต้องเตรียมพร้อม ด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาผสมผสาน สร้างความเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาเพิ่มคุณค่า ทั้งการบริหารจัดการลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ให้มีประสิทธิภาพเพื่อผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับ เจ้าของผลงาน (Petcu, 2014)

2.2 การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม ประเทศ ที่พัฒนาแล้วกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยการขยาย ตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ การให้บริการด้านอาหาร สุขภาพ ภูมิปัญญาและแพทย์พื้นบ้าน สถานที่ ท่องเที่ยวและการพักผ่อนระยะยาวจึงนับเป็นโอกาส ในการพัฒนามรดกวัฒนธรรมด้านระบ ำโบราณคดี ของประเทศไทยซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นการอนุรักษ์ ด้วยการเผยแพร่ได้อีกด้วย

2.3 การเลื่อนไหลของวัฒนธรรม ต่างชาติ เป็นปัญหาวิกฤติค่านิยมที่มีผลกระทบ มาจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่

ประเทศทั้งสื่อเทคโนโลยีที่ขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงามทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง นำไปสู่ค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาการสื่อสารดิจิทัลเพื่อการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดีของประเทศไทยสู่สากลสู่สากล

การสื่อสารในโลกที่ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างแท้จริงแล้ว ถึงแม้ว่าอัตราความรู้ความสามารถในทางคอมพิวเตอร์ของบางพื้นที่ยังคงต่างอยู่ แต่การสื่อสารนี้ยังเป็นการเพิ่มโอกาสและขีดความสามารถในการเข้าถึงผู้บริโภคด้วยความรวดเร็วและการเข้าถึงได้อย่างเป็นส่วนตัวมากขึ้นโดยต้องมีการจัดกลุ่ม จัดระดับและประเภทเป้าหมายให้ดีเพื่อสร้างสรรค์เนื้อหาและวิธีการให้ชัดเจนและเหมาะสม สอดคล้องกับพฤติกรรมให้มากขึ้น (Vaughan, 2014) รวมทั้งพัฒนาเนื้อหาและรูปแบบของสื่อให้มีความเฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคลกันเลยทีเดียว สำหรับการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดีตอนนี้มีธุรกิจเกิดใหม่จากความก้าวหน้าของสื่อดิจิทัลที่ทุกคนคุ้นเคยเป็นอย่างดีคือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking) ที่คนทั้งโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเป็นกระแสนิยมในปัจจุบันเพราะมีจำนวนสมาชิกเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ทั่วโลกกว่า 1,000 ล้านราย และในประเทศไทยมีจำนวนสมาชิกของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์มากถึง 20 ล้านราย ประชากรกลุ่มใหญ่ที่สุด (NBTC, 2022)

ตัวอย่างสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมได้แก่

1) เฟสบุ๊ก (Facebook) ที่มีลักษณะสำคัญคือการปฏิสัมพันธ์ ในลักษณะของการเป็นชุมชน ซึ่งนอกจากจะดูเนื้อหาของ การสื่อสารของผู้ผลิตสื่อ การมีปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมโยงของข้อมูลและลักษณะการรวมกลุ่มผ่านความสนใจ จุดยืนหรือความคิด เพราะมีลักษณะของความเป็นส่วนตัว ใกล้ชิด ปฏิสัมพันธ์ได้ลึกซึ้งและมักแสดงความคิดหรือตัวตนได้อย่างเต็มที่ จึงเป็นพื้นที่ที่ระดมกำลังและขับเคลื่อนประเด็นการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดีของประเทศไทยได้

2) ทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นแพลตฟอร์มที่สื่อสารแบบสั้น ๆ กระชับ แต่โดดเด่นเรื่องความรวดเร็ว การปฏิสัมพันธ์และการสร้างเทรนด์หรือกระแสผ่านการใช้ แฮช แท็ก (hashtag) ซึ่งจะเห็นการนำทวิตเตอร์มาใช้กับการรายงานข่าวซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ หรือการเล่าเรื่องจากพื้นที่เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ต้องเกาะติดสถานการณ์ ลักษณะการใช้งานของทวิตเตอร์เป็นพื้นที่ของการพูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูล

3) ยูทูบ (YouTube) เป็นคลิปวิดีโอออนไลน์ที่มีการปฏิสัมพันธ์ต่อวิดีโอ การติชม การเสนอแนะ รวมถึงการสร้างวิดีโอเลียนแบบ

4) อินสตาแกรม (Instagram) ในบริบทของการสื่อสารในประเทศไทย มีบทบาทเป็นต้นทางของข้อมูลและกระแสที่ถูกหยิบมาต่อยอดเป็นประเด็นทางสังคม เป็นช่องทางในการทำสร้างสรรค์ การสื่อสารดิจิทัลในด้านความบันเทิงเพื่อการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดี ซึ่งช่วยในด้านการตลาด เช่นการสร้าง personal brand และเป็นช่องทางของคนดังและผู้ทรงอิทธิพลใช้ใน

การสื่อสารโดยไม่ต้องผ่านสื่อมวลชน การเข้าใจกระบวนการ สื่อสาร รูปแบบการสื่อสารบนอินสตาแกรมมีมิติที่สำคัญในการช่วยให้เข้าใจบริบททางสังคม มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี และสถานะแวดล้อมต่าง ๆ ต่อพฤติกรรมและกิจกรรมของคนผ่านภาพและคลิป วิดีโอ ทั้งนี้ ในการเลือกกลุ่มบนสื่อออนไลน์ การค้นหา การใช้คำสำคัญ (keyword) และการรู้ช่องทางในการดึงข้อมูลเป็นเรื่องสำคัญ การมอนิเตอร์สื่อออนไลน์สามารถดึงข้อมูล ได้แบบลักษณะของการใช้คนในการทำหรือการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ในการช่วยในการเลือกและจำแนกข้อมูลหรือเพื่อการสร้างสรรค์การสื่อสารดิจิทัลในด้านความบันเทิงให้เติบโตขึ้น เพราะสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน รวมถึงผ่านการบอกเล่าแบบปากต่อปากของสมาชิกในเครือข่าย นอกจากนี้ ผู้จัดการแสดงสามารถใช้เว็บไซต์ เครือข่ายสังคมการแสดงความคิดเห็น ทำให้ทราบ Feedback ของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจนและรวดเร็วและเชื่อว่าตราบดีที่สื่อดิจิทัลในรูปแบบสังคมออนไลน์ยังได้รับความนิยมอยู่ การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทยก็จะยังคงดำเนินอยู่บนโลกแต่จะมีการพัฒนาให้มีรูปแบบใหม่สร้างความแปลกใหม่ต่อไปอย่างเรื่อย ๆ (Imnaran, 2019; Block, 2020)

1. การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทย

มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีเป็นสิ่งมีคุณค่าอันควรรักษาไว้เป็นมรดกสืบไป จึงเป็นหน้าที่ขององค์การหลักของประเทศและคนไทย

ทุกคนที่ต้องส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้ (Muang palace, 2021)

1.1 การส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ โดยประเพณีปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิม ทั้งศิลปะวรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม ตามหลักศาสนา มารยาทไทยเพื่ออนุรักษ์เอกลักษณ์ของชาติและมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นต่อไปให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม

1.2 การถ่ายทอด สืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี ด้วยการเรียนรู้จากบรรพบุรุษ ครอบครัว ผู้ใหญ่หรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็นงานทางประเพณีที่สั่งสมไว้และเป็นสิ่งที่ดั้งเดิมนำมาปฏิบัติ ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบกิจกรรมการตั้งชมรมวัฒนธรรมประเพณีสิ่งที่ดั้งเดิมนำมาปฏิบัติ ถ่ายทอดออกมา เช่น ยูทูบ ติกต็อก อินเทอร์เน็ต โรงภาพยนตร์ ป้ายโฆษณา แผ่นพับ วิดีโอและโทรทัศน์ เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมสืบไป (Delfanti & Arvidsson, 2019)

1.3 การปรับปรุงและเผยแพร่งานทางมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีโดยสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยสื่อต่าง ๆ ที่เน้นส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันหรืออาจขอความร่วมมือจากศิลปินสร้างสรรค์เนื้อเพลงและร่วมร้องเพลงเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีโดยสอดแทรกปรัชญาและวิถีการดำเนินชีวิตแบบไทย ชี้นำให้คนไทยเลือกสรรวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมเหมาะสมกับวิถีชีวิตแบบไทย เพื่อเอกลักษณ์ประจำชาติให้ชาวต่างชาติได้เข้าใจในมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณ คดีของประเทศไทย

1.4 รัฐบาลต้องสนับสนุนและส่งเสริมองค์การที่เกี่ยวข้อง ในการรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์อบรมให้ความรู้เสนอข่าว ประชาสัมพันธ์ ฟันฟูเผยแพร่มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี เพื่อให้ชาวต่าง ชาตรู้จัก

การสืบทอดด้วยการพัฒนามรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ในการดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่ดิงามสืไป การเรียนรู้ให้เห็นคุณค่าจึงเป็นวิธีการที่ดี และควรทำตั้งแต่วัยเด็ก ด้วยการปลูกจิตสำนึก โดยสถาบันที่สำคัญของชาติต้องให้ความสำคัญไม่ว่าจะเป็นในลักษณะการอบรมสั่งสอนหรือการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีก็ตาม ในการสืบทอดมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีที่สำคัญมีแนวทาง ดังต่อไปนี้ (Permsin, 2019)

1) การปลูกฝังค่านิยมที่ดี ซึ่งพ่อ แม่ควรทำเป็นตัวอย่างอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีเพื่อเป็นการปลูกฝังและสั่งสมความรู้ประสบการณ์ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษา ภาครัฐและเอกชน

2) การสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอย่างจริงจัง โดยประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของจังหวัดหรือท้องถิ่นที่ช่วยจัดงานฟันฟูวัฒนธรรมประเพณีให้เป็นที่รู้จัก

3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี โดยใช้การท่องเที่ยว เช่น โครงการ Unseen Thailand เที่ยวเมืองไทยไม่ไปไม่รู้ หรือการจัดงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินค้าไทย มีการสาธิตเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีประเพณีไทย การแสดงพื้นบ้านอาจจัด

งานใหญ่ เช่น ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติหรือหน่วยงานของเอกชน (Udomsri, 2022)

4) การส่งเสริมให้สถาบันทางศาสนา เช่นวัดหรือพระสงฆ์ เป็นศูนย์รวมแหล่งความรู้ในการช่วยปลูกฝังส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมในรูปแบบของการเทศน์ การอบรม การเรียนการสอนในโรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์

2. ยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์การสื่อสารด้านความบันเทิงเพื่อการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทย

การพัฒนามรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีเป็นการส่งเสริม ทั้งด้านความคิดและการปฏิบัติมีแนวทางดังต่อไปนี้ (Persin, 2019; Imnaran, 2019)

2.1 เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับคำว่ามรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี ความสำคัญและผลของการพัฒนาว่ามีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติที่มาจากความเต็มใจและมีความสุขที่จะทำ เช่น มีการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจและคุณค่า เผยแพร่ข้อมูลด้วยการสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น เอกสาร ข่าวทางวิทยุหรือมีการประชุมสัมมนาใหญ่จัดทุกภาค เพื่อสนับสนุนเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น โดยภาครัฐให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณโดยท้องถิ่นสามารถจัดได้หลากหลายรูปแบบ

2.2 ส่งเสริมสถาบันครอบครัว เพราะปัจจุบัน พ่อ แม่ ต้องออกทำงานนอกบ้าน ความใกล้ชิดกับลูกและสมาชิกในครอบครัวน้อยลง

จึงควรมีกิจกรรมให้เห็นความสำคัญในการพัฒนาตนเองและสังคม ส่งเสริมคุณธรรมและปรับกระบวนการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ไม่ใช่การท่องจำ แต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติให้เกิดมีความซาบซึ้งจากภายใน เป็นสิ่งที่สัมผัสได้สามารถทำได้อัตโนมัติ เป็นเครื่องส่งเสริมให้เกิดการสัมผัสกับมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีของประเทศไทย

2.3 มรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีกับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจมีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงให้กับชุมชน โดยการส่งเสริมจากภาครัฐ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจจากการกระจายรายได้เป็นเรื่องที่ภาครัฐต้องส่งเสริมให้เกิดเป็นสิ่งสืบทอดจนกลายเป็นวัฒนธรรมของชุมชน สอนลูกหลานให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.4 พัฒนาให้มีคุณภาพและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ด้วยการเตรียมเด็กและเยาวชนให้พร้อมถึงแหล่งเรียนรู้สมัยใหม่ที่ได้รวมเอามรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีในด้านความบันเทิง บนรากฐานความหลากหลายมั่นคงและพัฒนาภูมิปัญญาโดยเน้นการสร้างองค์ความรู้สู่ความยั่งยืน

บทสรุปและข้อเสนอแนะ (Conclusion and Recommendation)

ในการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีของประเทศไทย มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ส่วนแนวโน้มในปัจจุบันจะมีบทบาทมากขึ้น โดยอย่างยิ่งสื่อดิจิทัลบน

เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้จำนวนมาก เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลอย่างมากต่อทุกคน สื่อดิจิทัลเป็นการผสมผสานสื่อหลายชนิดเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ โดยแต่ละรูปแบบจะถูกนำไปประยุกต์และพัฒนาเป็นสื่อต่าง ๆ ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานแต่ละอย่าง การนำสื่อพื้นฐานเหล่านี้มาผสมผสานและใช้งานร่วมกันจะเรียกว่า สื่อผสมหรือมัลติมีเดีย (Multi-media) เมื่อมีการผลิตสื่อดิจิทัลใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มัลติมีเดียเป็นการนำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษรหรือข้อความ (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) เสียง (Sound) วิดีโอ (Video) และภาพเคลื่อนไหวหรือแอนิเมชัน (Animation) โดยผ่านกระบวนการทางระบบ คอมพิวเตอร์เพื่อสื่อความหมายกับผู้ใช้ อย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Multimedia) และได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์การใช้งาน

การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดี ต้องมีการออกแบบสื่อดิจิทัลที่มีการสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพและเหมาะสมตามหลักการใช้งานต้องอาศัยเวลา สติปัญญา ความสามารถและความชำนาญมาก มีหลายตัวแปรที่เป็นปัญหามากนอกเหนือจากการควบคุมมาก เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบ แม่ข่าย (Server) ที่อาจขัดข้องและไม่สามารถใช้สื่อนี้ได้และการที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก ทำให้ผู้ผลิตสื่อมัลติมีเดียต้องมีความรู้ใหม่เสมอเพื่อให้ทันต่อโลก การดูแลสื่อประเภทนี้ต้องการทีมงานที่มีความชำนาญ ในแต่ละด้านเป็นอย่างมากต้องมีการควบคุมดูแล เพราะง่ายต่อการกระทำผิดศีลธรรม โดยเฉพาะ

เรื่องการละเมิดในสิทธิของผู้อื่นหรือการคัดลอกงาน
มีลิขสิทธิ์ เป็นต้น แนวโน้มการสร้างสรรคการสื่อสาร
ดิจิทัลภายในหนึ่งหรือสองทศวรรษนี้จะครอบคลุม
ถึง 80 % ของสื่อทั้งหมดเพราะที่เกิดขึ้นใหม่
มีมากขึ้นเรื่อย ๆ และทำให้การดำเนินชีวิตของ
ทุกคนเปลี่ยนแปลงไป การเกิดของสื่อใหม่ทุกวันนี้
ล้วนแล้วแต่เป็นสื่อในรูปแบบดิจิทัลทั้งสิ้น ไม่ว่าจะ
จะเป็นทีวี วิทยุออนไลน์ สื่อกลางแจ้งที่มีการควบคุม
เนื้อหาสาระจากศูนย์บังคับการอินเทอร์เน็ต
เกมออนไลน์ หรือแม้แต่ที่ใกล้ตัวมากที่สุดอย่าง
โทรศัพท์มือถือที่มีใช้กันทุกคนแล้วโดยเฉพาะคน
รุ่นใหม่ในเมืองที่มีชื่อเรียกคนกลุ่มนี้ว่า Screen age
เพราะชีวิตของพวกเขาเกิดมาไม่ทันไร ก็ได้หยิบจับ
Smart Phone และ ใช้กันเป็นแทบทุกคนแล้ว
อีกทั้งวิธีการติดต่อสื่อสารก็ไม่เป็นการสื่อสาร
ผ่านจอทั้งสิ้น

แนวทางการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้าน
ระบอบโบราณคดี จะมีการแปลงข้อมูลเพื่อเก็บรักษา
ให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบและนำมาใช้
ได้ง่าย โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยใน
การจัดการเพื่อการอนุรักษ์ เรียกว่า เทคโนโลยี
เพื่อการอนุรักษ์ สำหรับการเก็บรักษาให้ข้อมูล
ทางวัฒนธรรม สามารถใช้เป็นหลักฐานสืบค้น
ทางประวัติศาสตร์ ชะลอการเสื่อมสภาพและ
ก่อเกิดการชำรุดเสียหายน้อยที่สุด ในการบริหาร
จัดการคลังข้อมูลวัฒนธรรมผ่านองค์ความรู้ของ
ประเทศไทยที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ในด้านของ
มรดกทางวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ไว้ทั้งที่จับต้องได้
และจับต้องไม่ได้จนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรม
ที่ทรงคุณค่าต่อประเทศ ซึ่งคนรุ่นหลังจำเป็นต้อง
ร่วมกันธำรงรักษาไว้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้

และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป เพื่อเป็นการนำเสนอ
ภาพลักษณ์ที่ดีและยังเป็นการสนับสนุนปัจจัย
การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้อีกด้วย แนวทาง
การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดี
ของประเทศไทยสู่สากล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ประกอบด้วย

1. Cultural Heritage Content หรือ
มรดกวัฒนธรรมด้านระบอบโบราณคดีจะไปสู่ระดับโลก
ผ่านระบบดิจิทัลควรเริ่มจากนโยบายของรัฐบาล
ผ่านลงไปสู่หน่วยงานภาครัฐตามลำดับขั้นตั้งแต่
กระทรวง ลงไปถึงระดับปฏิบัติงาน รวมทั้ง
การประสานงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้แก่
สถาบันการศึกษาหรือภาคเอกชนที่นำไปสู่
เชิงพาณิชย์ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ
สาธารณะชน ที่เข้ามาช่วยกันพัฒนาสื่อดิจิทัล
ในทุกรูปภาพเพื่อถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมด้าน
ระบอบโบราณคดีให้มีการเผยแพร่ออกไปสู่สากล

2. Digital โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็น
เครื่องมือที่จะทำให้เกิดผลกระทบได้อย่าง
กว้างไกลไปในทุกพื้นที่ทั่วโลกทั้งในเรื่องของ
การเก็บรวบรวมและสนับสนุนการพัฒนาให้
ทุกภาคส่วนประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล
ในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
สู่รูปแบบดิจิทัลในทุกรูปแบบ เผยแพร่ศิลปะที่มี
การออกแบบเป็นอย่างดีมาทำการต่อยอดทาง
เศรษฐกิจและสังคม มุ่งมั่นพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่ง
ของเศรษฐกิจดิจิทัลไทยให้อยู่ในระดับชั้นนำของโลก

3. Collaboration การส่งเสริมสนับสนุน
การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการทำงาน
ร่วมกัน เนื่องด้วยมรดกทางวัฒนธรรมมีความลึกซึ้ง
และหลากหลาย การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญ

ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

โดยทุกฝ่ายจะได้ประโยชน์ทั้งส่วนรวมและส่วนตัว รวมทั้งการถ่ายทอดผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ทำให้มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี มีการเผยแพร่ผ่านเครื่องมือดิจิทัลพร้อมยกระดับภูมิปัญญาสู่สากล

4. Empower ภาครัฐและเอกชน มีหน้าที่ในการส่งเสริมคนรุ่นใหม่ที่จะต่อยอดมรดกวัฒนธรรมในรูปแบบดิจิทัลในอนาคต ซึ่งพลังความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องกระตุ้นผ่านกระบวนการเรียนรู้และความภาคภูมิใจ ทั้งจากสถาบันการศึกษา ชุมชน การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผ่านกระบวนการห้องปฏิบัติการนโยบายสาธารณะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ในการยกระดับมรดกวัฒนธรรมทั้งในรูปแบบของ เมตาเวิร์ส (Metaverse) ดิจิทัลโทเคน (Digital Token) และดิจิทัลคอนเทนต์ในรูปแบบต่าง ๆ

การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีมี แนวคิด ดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากการทะนุบำรุงส่งเสริมมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี เพื่อปรุ่่งแต่งวัฒนธรรมสังคมให้เจริญงอกงามขึ้น มีการคิดค้นวัฒนธรรมใหม่ที่ปรับปรุงตัดแปลงของเดิมให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน ตามการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของคนรุ่นใหม่ que เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก ความนึกคิดจึงเป็นไปอย่างกว้างขวาง

2. มนุษย์ทุกคนเป็นทาสของความนึกคิดของตนเองอยู่ตลอดเวลาและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในความต้องการ ฉะนั้นมนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งตอบสนองความต้องการของตนที่เพิ่มขึ้น โดยลำดับ เช่น คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และวิธีการใหม่ ๆ

ขึ้นมา อันเป็นผลต่อการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทย

3. การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางสังคมย่อมไม่อยู่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้น ตลอดจนการขัดแย้งระหว่างชนชั้นเพิ่มมากขึ้น อันเป็นปัญหาของมนุษย์จึงต้องสร้างวิธีการและระเบียบปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา ยุ่งยากดังกล่าว จึงจะสามารถการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีของประเทศไทยได้

4. การแลกเปลี่ยนหทัยนิยมวัฒนธรรมมนุษย์ในสังคมต่าง ๆ มีการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ การสื่อสารดิจิทัลทำให้ติดต่อถึงกันเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว การแลกเปลี่ยนหทัยนิยมวัฒนธรรมจึงเป็นไปอย่างกว้างขวาง วัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงได้จากพัฒนาการของความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเอง เนื่องจากความประสงค์ของผู้มีอำนาจในสังคม ที่มองเห็นประโยชน์และความจำเป็นของสิ่งนั้นทำให้มีนโยบายในการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี

5. การปรับแต่งมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี คือ การผสมผสานปรับแต่งให้เหมาะสมกลมกลืนกันให้อยู่ร่วมกันได้ในสังคมเดียวกัน เช่น ระหว่างวัฒนธรรมเก่ากับใหม่ ระหว่างวัฒนธรรมเมืองกับชนบท นอกจากนั้นการที่บุคคลมีความสามารถในการปรับปรุงตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคมไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นเจริญขึ้น สอดคล้องกันทั้งของเดิมและของใหม่ ประชาชน เด็กเยาวชน รู้จักและเข้าใจมรดกทางมรดกวัฒนธรรมด้าน

ระบอบาโบราณคดีของประเทศไทย โดยเฉพาะศิลปะ ประเพณี อย่างละเอียดลึกซึ้ง รู้ถึงเหตุและผล ความเป็นมา ให้รู้จักเลือกสรร ปรับปรุง ดัดแปลง ให้เหมาะสม ตรงตามสภาพเดิมให้มากที่สุด เรียนรู้ ในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นจริง เพื่อใช้ในการสร้าง อนาคต

การปรับแต่งวัฒนธรรมมีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะสภาพเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทย ได้เจริญก้าวหน้าในระดับหนึ่ง แต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนไทย เกิดอำนาจ วัตถุนิยม ทำให้เกิดความขัดแย้งทางด้านมโนทัศน์ และค่านิยม รวมทั้งบทบาทหน้าที่ของบุคคล และสถาบัน มีผลให้ระบบโครงสร้าง แบบแผน ประเพณีดั้งเดิมที่ดั่งงามต้องแปรเปลี่ยนไป ซึ่งเป็น สภาวะการณ์หนึ่งของวัฒนธรรมที่เกิดต่างสังคมกัน จากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและมีผลให้เกิด การสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีต่าง ๆ ในระบอบวัฒนธรรมดั้งเดิมจนเกิดขึ้นในสภาวะแห่ง ความสอดคล้องซึ่งเป็นจุดที่เกิดความพอดีหรือ สมดุลกัน นอกจากนั้นการสืบสานมรดกวัฒนธรรม ด้านระบอบาโบราณคดียังมีลักษณะเคลื่อนไหว เป็นกระแสไม่หยุดนิ่งในสังคมโดยทั่วไป และได้ถูกกระแสวัฒนธรรมภายนอกตามสากลนิยม ผลักดันให้ปรับเปลี่ยนความคิด และความเชื่อ ในอัตราความเร็วที่มีอันตราย มีความเสี่ยงมากกว่า แต่ก่อนมาก การมีสำนึกร่วมเกี่ยวกับภูมิปัญญา ที่เป็นพลังตอบโต้ความเปลี่ยนแปลงตามกระแส โลกาวัดณ์อย่างชัดเจนที่ทุกคนมีส่วนร่วม เพราะ สังคมเป็นเจ้าของมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบา โบราณคดี รัฐจะเป็นผู้กำหนดวัฒนธรรมขึ้นเอง ตลอดจนเอื้อต่อการถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรม

ด้านระบอบาโบราณคดีให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ของโลก ในภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นหากมองในลักษณะ ของตัวบุคคลที่ได้รับการขัดเกลาทางสังคม ในวัฒนธรรมแบบหนึ่งต้องเข้าไปสู่วัฒนธรรม แบบใหม่ที่ต่างไปจากเดิมและต้องมีปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อมใหม่นั้นเป็นระยะเวลายาวนาน จะมี การเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมนั้น ซึ่งจะเริ่มค้นหาวิถีคิดและพฤติกรรมในรูปแบบใหม่ และจะสร้างการปรับตัวขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้เหมาะสมกับความต้องการ

การปรับตัวทางมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบา โบราณคดี เป็นการให้ความหมายทั้งในรูปวัตถุ และที่ไม่ใช่วัตถุ รวมถึงระบบคิด ความเชื่อ วิถีชีวิต และพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ดังต่อไปนี้

1. ในการปรับตัวทางวัฒนธรรมควร พิจารณาองค์ประกอบด้านศิลปมรดกวัฒนธรรม ด้านระบอบาโบราณคดี และสังคมวัฒนธรรมที่เป็น วิถีชีวิต ความเชื่อ โดยองค์ประกอบต่าง ๆ ของ วัฒนธรรมเรียงร้อยประสานเข้าเป็นมรดกวัฒนธรรม ด้านระบอบาโบราณคดี ที่มีลักษณะเป็นองค์รวม มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคมมรดกวัฒนธรรม ด้านระบอบาโบราณคดี และการปฏิสัมพันธ์กับสังคม ช้างเคียงหรือการค้นพบสิ่งใหม่ภายในสังคมตนเอง จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนเพื่อการคงอยู่ของ วัฒนธรรมนั้น

2. วัฒนธรรมคือ ระบบสัญลักษณ์ องค์ประกอบของแต่ละส่วนมีความหมายและ สื่อความหมายที่ลึกซึ้ง และกว้างขวางกว่าข้อเท็จจริง ซึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ต้องดำเนินเป็นกลุ่ม การปรับเปลี่ยนสังคมวัฒนธรรมเป็นการปรับเปลี่ยน ในกลุ่มมากกว่าในระดับปัจเจกบุคคล การสืบทอด

วัฒนธรรมต้องถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง เป็นกลุ่ม การปรับตัวทางวัฒนธรรมจึงเป็นการปรับเปลี่ยนของกลุ่ม พฤติกรรมของมนุษย์ ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยน ไม่มีพฤติกรรมใดที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้เลย

3. การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่งมีกระบวนการและขั้นตอน แล้วเชื่อมโยงไปถึงกลุ่มคน ตลอดถึงชุมชนที่พร้อมใจกันยอมรับหรือคล้อยตาม โดยไม่คิดต่อต้านกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องหรือกิจกรรมนั้นหรืออาจมีข้อขัดแย้งอยู่บ้าง แต่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือที่ได้รับและสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่จากการปรับตัวล้วนมีความความสัมพันธ์กันกับสิ่งที่มีอยู่เดิม เช่น การผสมผสานทางมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดี เป็นกระบวนการที่วัฒนธรรมที่ต่างวัฒนธรรมกันมาผสมกลมกลืนเข้าเป็นหน่วยเดียวที่ประสานกัน โดยไม่จำเป็นที่แต่ละหน่วยเดิมจะต้องกลายมามีลักษณะเหมือนกันโดยตลอด เพียงแต่ให้มีการตัดแปลงจนไม่เห็นลักษณะเดิมเพื่อให้เข้ากันได้กับหน่วยอื่น ๆ และรวมกันแล้วเป็นหน่วยวัฒนธรรมใหม่ตามปกติ หน่วยของวัฒนธรรมที่จำนวนน้อยย่อมปรับลักษณะให้คล้อยตามหน่วยของวัฒนธรรมที่มีมากกว่า

กระบวนการผสมกลมกลืนจะต้องเกิดจากการประเพณีปฏิบัติตามค่านิยมบรรทัดฐานกฎระเบียบต่าง ๆ ที่สังคมใหญ่บัญญัติขึ้นซึ่งประเทศไทยก็ต้องสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นเพื่อสร้างจิตสำนึกและความรู้สึกให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกันของคนทุกภาค กระบวนการที่เกิดขึ้นในการสร้างความผสมกลมกลืนจะต้องมีความสัมพันธ์

สอดคล้องกันทุกด้าน โดยเฉพาะมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีเพราะ เมื่อวัฒนธรรมเปลี่ยนไปเนื่องจากการยอมรับวัฒนธรรมของสังคมใหญ่มาประเพณีปฏิบัติโครงสร้างทางสังคมก็ต้องเปลี่ยนไปเพื่อรองรับวัฒนธรรมใหม่ เอกลักษณ์ ทัศนคติก็จำเป็นต้องเปลี่ยนให้ผสมกลมกลืนด้วย นอกจากนั้นปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีวัฒนธรรมต่างกันมาปะทะสังสรรค์กันเช่น เมื่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างมาติดต่อกันจะก่อให้เกิดผลในการผสมผสานทางมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีขึ้น โดยแต่ละฝ่ายจะถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่กัน การผสมผสานจะเป็นไปอย่างไรราบรื่นหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับอิทธิพลของวัฒนธรรมเดิมของแต่ละฝ่ายว่ามีอยู่เหนือคนในสังคมนั้นเพียงใด หากมีมากเกินไปก็จะเกิดการปฏิเสธที่จะรับเข้ามาใช้และจะเกิดการต่อต้านวัฒนธรรมใหม่ที่แปลกปลอมเข้ามา หากวัฒนธรรมใหม่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเข้ากันได้ การผสมผสานทางวัฒนธรรมก็จะเป็นไปได้โดยง่าย จะเกิดขึ้นในสภาวะการณ์แห่งความสอดคล้องที่ก่อให้เกิดจุดพอดีหรือสมดุลกันระหว่างวัฒนธรรมจากสองฝ่าย ทำให้เกิดการสืบสานมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีขึ้น

ข้อเสนอแนะของบทความ

1. ในการทะนุบำรุงส่งเสริมมรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีให้เจริญงอกงามขึ้นควรมีการคิดค้นวัฒนธรรมใหม่ ด้วยการปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะกับสังคมปัจจุบัน เช่น คิดค้นวิธีการใหม่ ๆ อันเป็นผลให้มรดกวัฒนธรรมด้านระบำโบราณคดีเปลี่ยนแปลงไป

2. การกำหนดในแลกเปลี่ยนผสมผสานวัฒนธรรมในสังคมต่าง ๆ ที่มีอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะในการสื่อสารดิจิทัลทำให้เป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็ว เป็นไปอย่างกว้างขวางจากพัฒนาการของความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะต้องทำไปตามความถูกต้องและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติไม่ควรอิงอยู่ภายใต้ผู้มีอำนาจในสังคมที่มองประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องเป็นหลัก

3. ควรมีการปรับแต่งมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีที่เป็นการผสมผสานให้เหมาะสมกลมกลืนกันให้อยู่ร่วมกันได้ในสังคมเดียวกัน เช่น ระหว่างวัฒนธรรมเก่ากับใหม่ ระหว่างวัฒนธรรมเมืองกับชนบท ทำให้สังคมไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นเจริญขึ้น ประชาชนทุกคนรู้จักและเข้าใจมรดกทางมรดก

วัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีของประเทศไทย โดยเฉพาะศิลปะ ประเพณี อย่างละเอียดลึกซึ้ง รู้ถึงเหตุและผล ความเป็นมา ให้รู้จักเลือกสรรปรับปรุง ดัดแปลงให้เหมาะสม ตรงตามสภาพเดิมให้มากที่สุด เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นจริง เพื่อใช้ในการสร้างอนาคต

4. ในการปรับตัวทางวัฒนธรรมควรพิจารณาองค์ประกอบด้านศิลปมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดี และสังคมวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ความเชื่อ เรียงร้อยประสานเข้าเป็นมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดีที่มีลักษณะเป็นองค์รวม มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคมมรดกวัฒนธรรมด้านระบอบาโบราณคดี

REFERENCES

- Block, B. (2020). *The Visual Story: Creating the Visual Structure of Film, TV, and Digital Media* 3rd Edition. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Boranamoon, Y. (2022). Factors in determining news topics and ethical values of news presentation on Channel 9MCOTHD in the digital age. Master of Journalism Thesis in Mass Communication Administration Thammasat University. (in Thai)
- Bunhok, S. (2021). Model for developing the potential of middle managers in the digital era communications and telecommunications business operators. Doctor of Business Administration Thesis Industrial Business Development Major and human resources King Mongkut's University of Technology North Bangkok. (in Thai)
- Chamroenthong, N. (2022). Creation of dance from historical information of Siphalo City. *Journal of Burapha Arts*. Year 25, Issue 1 (Jan.-June 2022), pages 65-83. (in Thai)
- Chamroenthong, N. (2022). Creation of the Archaeological Dance Performance of the Fine Arts Department. *Journal of music and performance*. Year 7, Issue 2 (July-Dec. 2021), pages 132-148. (in Thai)

- Chanthong, P. (2019). Anakorn, story format and adaptation of historical dramas across worlds, Thaviphob and Buppae Sanniwat. Master of Communication Arts Thesis in Communication Arts, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Chitthep, K. (2021). **Composition of the archaeological dance song. Pink Khao Noi Castle set.** Research report, Burapha University (in Thai)
- Delfanti, A. and Arvidsson, A. (2019). **Digital Media: Concepts and Applications 4th Edition.** New York: John Wiley & Sons.
- Imnaran, N. (2019). The existence and aesthetics of Naga symbols in Thai entertainment media. Thesis: Doctor of Philosophy in Communication Arts, Rangsit University. (in Thai)
- NBTC (2022). **Results of the survey of the value of the telecommunications market in Thailand for the year 2021 and projections for 2022.** Retrieved from <http://webstats.nbtc.go.th/netnbtc/THMARKETCOMM.php> [2022, 22 Nov. (in Thai)
- Noikornburi, W. (2019). Organizing the light and sound show “Phanom Rung Mahathewalai”. Thesis Master of Arts in Thai Dance, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Perbellini, M. R. and Pongratz, C. R. (2015). **Digital Media for Design.** New York: Harper & Row.
- Permsin, S. (2019). **The role of the National Theater in preserving the nation’s cultural heritage.** Master of Arts thesis. Department of Cultural Administration Thammasat University. (in Thai)
- Petcu, M. (2014). **Mass Media and the Internet Challenges-Romanian Experience.** Procedia-Social and Behavioral Sciences. 163
- Poolphon,W. (2020). Knowledge and understanding of information operations and prediction of commercial impacts. Economy in the digital age. Master of Economics Thesis Digital Economy major Rangsit University. (in Thai)
- Ratchawang, S. (2021). Preserving and continuing shadow puppet carving. Ban Khuan Maprao, Mueang District, Phatthalung Province. Master of Arts Thesis in Arts and Cultural Management Chiang Mai University. (in Thai)
- Sarakoson, L. (2021). Takara Wong: Communication, Expression of Meaning and Sub-Group Culture. Thesis, Master of Communication Arts. Communication Arts field Rangsit University. (in Thai)

Satbutr, D. (2021). Development of communication models to predict the risk of being deceived. on digital media Using data mining techniques. This thesis is part of the study of the supervisory curriculum. Master of Arts Department of Communication Arts Faculty of Communication Arts Dhurakij Pundit University. (in Thai)

Schenk, S. and Long, B. (2021). **The Digital Filmmaking Handbook 7th Edition**. New Jersey: Prentice-Hall.

Theppatimaphon, M. (2022). Creation of archaeological dances from ancient sites. Khao Noi Pink Castle. Journal of music and performance. Year 8, Issue 1 (Jan.-June 2022), pages 147-161. (in Thai)

Udomsri, S. (2022). A study of the management model for Thai dance and music in Pattaya. Burapha Arts Journal. Year 25, Issue 2 (July-Dec. 2022), pages 35-48. (in Thai)

Vaughan, T. (2014). **Multimedia: Making It Work 9th Edition**. Hoboken, NJ: John Wiley.

.....